

قــرآن قـابـل فـهـم اسـت !

از :

مصطفیٰ حسینی طباطبائی

آبان ۱۳۸۲ هـ. ش. / رمضان ۱۴۲۴ هـ. ق.

قــرآن قــابـل فــهـم اســت !

یکی از علل آنکه بیشتر مسلمانان از مطالعۀ قرآن و درک معانی آن باز مانده‌اند، این شهرت نابجا است که قرآن مجید قابل فهم ما نیست و تنها پیامبر اسلام ﷺ و امامان علیهم‌السلام باید آن را تفسیر نمایند! این شهرت از سوی «**اخباری‌ها**» پراکنده شده و «**دانشمندان اصولی**» با آن به مخالفت بر خاسته‌اند به دلیل آنکه:

أوّلاً در خود قرآن چهار بار به تصریح آمده است که:

«**وَ لَقَدْ یَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّکْرِ؛ فَهَلْ مِنْ مُدَّکِرٍ؟!**»

(۵۴=القَمَر /۱۷، ۲۲، ۳۲و ۴۰) یعنی: «همانا قرآن رابرای پندآموزی آسان ساختیم؛ پس آیا پند گیرنده‌ای هست؟!»

ثانیاً در قرآن، مردم به تدبّر در کتاب خدا دعوت شده‌اند و اگر قرآن، قابل فهم نبود، تدبّر در آن چه سود و ثمری داشت؟! قرآن می‌فرماید:

«**کِتابٌ أَنْزَلْناهُ إِلَیْکَ مُبارَکٌ، لِیَدَّبَّرُوا آیاتِهِ وَ لِیَتَذَکَّرَ أُولُوا الْأَلْبابِ.**»

(۳۸=صَ /۲۹) یعنی: «(این) کتابی فرخنده است که آن را به سوی تو فرو فرستادیم تا در آن تدبّر کنند و خردمندان از آن پند گیرند.»

ثالثاً آثار فراوانی (در حدّ تواتر) از پیامبر اکرم ﷺ و امامان علیهم‌السلام رسیده که فرموده‌اند:

روایات منقول از ما را با قرآن بسنجید، اگر با کتاب خدا سازگار بودند، آنها را پذیرا شوید و چنانچه موافق نبودند، آن روایات را نپذیرید! و این دستور به‌روشنی می‌رساند که قرآن مجید، قابل فهم مسلمانان است و گر نه چگونه می‌توانستند تشخیص دهند که کدام روایت با قرآن سازگار است و کدامین سازگار نیست؟!

در اینجا نظر خوانندگان محترم را به نمونه‌هایی از آثار مزبور جلب می‌کنیم:

در تفسیر «**مجمع البیان**» اثر شیخ طبرسی از قول **رسول اکرم** ﷺ آمده است که فرمود: «**إذا جائَکُمْ عَنّي حَديثٌ فَاعْرِضُوهُ عَلىٰ کِتابِ آللّٰهِ، فَما وافَقَهُ فَاقْبِلُوهُ و ما خالَفَهُ فَاضْرِبُوا بِهِ عَرْضَ آلْحائِطِ!**» (مجمع البیان، ج ۱، ص ۲۷، چاپ لبنان)

یعنی: «هنگامی که حدیثی از قول من به شما رسید، آن را بر کتاب خدا عرضه کنید، در صورتی که با کتاب خدا سازگار بود، آن حدیث را بپذیرید و اگر مخالف بود، آن را به سینهٔ دیوار بکوبید! (کنایه از اینکه حدیث مزبور، باطل و ساختگی است.)»

در کتاب «**وسائل الشّیعه**» اثر شیخ حُرّ عاملی از **امام باقر** علیه‌السلام آمده است که فرمود: «**إذا جائَکُمْ عَنّا حَديثٌ فَوَجَدْتُمْ عَلَيْهِ شاهِداً أَوْ شاهِدَيْنِ مِنْ کِتابِ آللّٰهِ فَخُذُوا بِهِ وَ إلّا فَقِفُوا عِنْدَهُ...**»(وسائل الشّيعة، ج ۱۸، ص ۸۰، چاپ تهران) یعنی: «هنگامی که حدیثی از قول ما به شما رسید و یک یا دو شاهد از کتاب خدا بر آن یافتید، حدیث مزبور را بگیرید و گر نه، در برابر آن توقّف کنید.»

و در کتاب «اصول کافی» اثر شیخ کلینی از قول **امام صادق** علیه‌السلام آمده است که فرمود: «**ما لَمْ يُوافِقْ مِنَ آلْحَديثِ آلْقُرْآنَ فَهُوَ زُخْرُفٌ.**»(الأصول من الكافي، ج ۱، ص ۶۹، چاپ تهران) یعنی: «هر حدیثی که با قرآن موافق نبود، باطل است.»

بنا بر این، خوانندگان محترم باید به قرآن کریم رجوع کنند تا اسلام راستین را بدون حشو و زوائد و خرافات بشناسند و بویژه جوانان عزیزی را که در اثر پاره‌ای خشونت‌ها، به بدبینی دچار شده‌اند با «اسلام بی‌نقاب» آشنا سازند تا برکات و تأییدات الٰهی إن شاء اللّٰه شامل حالشان شود.

«**وَ آلسَّلامُ عَلىٰ مَنِ آتَّبَعَ آلْهُدىٰ.**»

مصطفیٰ حسینی طباطبائی

آبان ماه ۱۳۸۲ ه‍.ش.

رمضان المبارک ۱۴۲۴ ه‍.ق.

